

(יחזקאל א) **בְּרוּךְ כְבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ**. אבל באבא שהוא נעלם נאמר
אֵיךְ מְקוֹם כְבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ.

תרגום כבוד הוא יקר

וְתַרְגוּם כְבוֹד אָבִיו, התרגום מתרגם את הפסוק כבוד אביו **יְקָרָא**
דְּאֲבוּהֵי. הרי שתרגום כבוד הוא יקר **וְדָא** (תהלים יט) **תּוֹרַת**
יְהוָה תְּמִימָה, עֲלֶיהָ אֶתְמַר (משלי א) **יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים** וזהו
שכתוב על התורה שבכתב ושבעל פה שהם בחינת זו"ן יקרה היא מפנינים כי יקר הוא כבוד
והוא הכבוד המתגלה אלינו שהוא כבוד דזו"ן.

ישראל בנים דזו"ן שהם בן ובת לאו"א ומצווים לכבדו ולקיים מצוות עשה

וְיִשְׂרָאֵל דְּאֶתְקְרִיאוּ בְּנִים וישראל שהם נקראים בנים לזו"ן, **בְּכָלֵל**
בֶּן וּבֵת, מְסֻטְרָא דְתַפְאֶרֶת וּמַלְכוּת דְּאִינוּן
בֶּן וּבֵת הם בכלל זו"ן שגם הם בן ובת לאו"א, **יְקָרָא דְּאָבִיו וְאִמּוֹ,**
לְמַעַבְדַּר צְוּוּיָהּ וכבוד אביו ואימו הוא לעשות ציווי, **וְצְוּוּי דְּיִלְיָהּ,**
אִינוּן פְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה והציווי שלו הם המצוות עשה. **וְהָא אִוְקְמוּהָ**
מֵאֲרֵי מַתְנִיתִין וביארו חכמי המשנה, **יֵשׁ מְצוּהָ וְעוֹשָׂהּ**. **וּבְגִין**
כִּד אִיהוּ נַעֲשָׂה וְנִשְׁמַע ולכן אמרו ישראל נעשה ונשמע, נעשה מצד המלכות
ואימא ונשמע מצד ז"א ואבא. **וְהָאֵי אִיהוּ כְבוֹד דְּאָבָא וְאִמָּא,**

דִּיצוּהָ לְבְרִיָּה דִּיעֲבֹד הֶכִי וְאִיהוּ עֲבִיד מִיָּד, בְּלֹא
עֲבוּבָא כָּלֵל וְזוּהוּ כְבוֹדָם שֶׁל אָב וְאִם שִׁיצוּהָ לְבִנְיָהֶם שִׁיעֲשׂוּ כִּךְ וִיעֲשׂוּ מִיָּד בְּלִי עֵיכוּב

כלל ובלי לחקור קודם את טעם הציווי.

רעיא מהימנא רוצה לסדר וליחד או"א כרי לקיים מצות עשה ולא תעשה

וְעַלֵּת עַל כְּלָא, אֲנָא בְּעֵי לְאַשְׁתְּדָּלָא בִּיקְרָךְ, לְתַקֵּן

מְדוּת דְּאָבָא וְאִמָּא, לִיקְרָךְ וּמִבְּקַשׁ רַעִיא מִהֵימְנָא מִלְּפָנֵי

אֲרִיךְ אֲנִי רֹצֵה לְעִסּוֹק בְּכַבּוּדְךָ לְתַקֵּן מְדוּת אָבָא וְאִמָּא וְלִיחָדָם לְכַבּוּדְךָ. תְּהִיא

בְּעִזְרִי לְסִדְרָא כְּלָא בְּדָקָא יָאוּת תְּהִיָּה בְּעִזְרִי לְסִדְרָא הַכֵּל כְּרָאוּי.

וְאַנְתָּ תְּסִדְרִי לִי, וְלְכָל מְאָרֵי מְתִיבְתָּאן עֵילָא וְתַתָּא,

וּמִשְׂרַיִן דְּמִלְּאָכִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין וְאַתָּה תְּסִדְרֵנִי וְתִסְיִיעַ לִי וְלְכָל רַאשֵׁי

הִישִׁיבוֹת לְמַעְלָה וְלְמַטָּה וּמַחֲנוֹת הַמְּלָאכִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, לְמַהוּי מְתַקְנִין

וּמְסִדְרִין לִיקְרָא דִּילָךְ, וְלִיקְרָא דְּאָבָא וְאִמָּא, לְמַהוּי

סְפָסֵל תַּחְתּוֹת רַגְלֵי שְׁנוּבֵל לְתַקֵּן וְלְסִדְרָא לְכַבּוּדְךָ וְיַחְדוּךָ וְכַבּוּד וְיַחְדוּךָ או"א

שְׁתַּהִיָּה אִימָא סְפָסֵל תַּחַת רַגְלֵי דְּאָבָא בְּסוּד קְבֵלַת הַמוֹחִין מִנְה"י דְּאָבָא. וְלְמַעְבְּד

צִוּוּיָּהּ בְּכָל פְּקוּדֵין דִּילִיָּהּ וְלְמַדְחַל מְגִיָּה בְּכָל פְּקוּדֵין

דְּלֹא תַעֲשֶׂה וְעִי"ז נוֹכַח לְקִיָּים כָּל מִצְוֹת הַעֲשֶׂה שְׁמַצַּד אָבָא וְלִירָא מְלַעְבוּר עַל

מצוות לא תעשה שמצד אימא.

תוכחה לאותם שאינם משתדלים בתורה ובמצוות איך יאמרו אבינו מלכנו שמע
קולנו חוס ורחם עלינו וקבל תפילתנו

וְהָאֵל אֱלֹהֵינוּ (דף פ"ב ע"א) אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, וְסִמְיֹךְ לִיָּהּ

וְאֵת שִׁבְתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וזהו שכתוב איש אימו ואביו תיראו

והסמך לו מצות שמירת השבת ששתיהן בחינת יראה שמצד אימא. **וּבְקִרְאָה**

אַחֲרֵינָא וְאֵת מִצְוֹתַי תַּעֲשׂוּ ועשיה היא מצד מצות עשה שמצד אבא.

מִסְטָרָא דְּפִקּוּדֵינָא דַּעֲשֵׂה דְּאֵינּוּן כְּבוֹד, אֲקָדִים אָבָא

לְאִימָא, וְדָא י"ה. מצד מצות עשה שהן בחינת הכבוד הקדים אבא לאימא ואמר

כבד את אביך ואת אימך וזהו בחינת י"ה שהי' דאבא קודם לה' דאימא **מִסְטָרָא**

דְּלֹא תַעֲשֵׂה, אֲקָדִים אִימָא לְאָבָא, וְדָא ה"י ומצד הלא תעשה

הקדים אימא לאבא ואמר איש אימו ואביו תיראו וזהו בחינת ה"י שהי' דאימא קודם לי'

דאבא. **וְהֵינּוּ כְבוֹד אֱלֹהִים הַסְתֵּר דְּבַר. לְאֵלֵינוּ דְּלֹא**

מִשְׁתַּדְּלֵי בְּהָאֵי כְבוֹד, שְׁפִירוּשׁוֹ לְאוֹתָם שְׁאִינָם מִשְׁתַּדְּלִים

בכבוד זה שהוא עסק התורה שנאמר בה יקרה היא

מפנינים ויקר הוא כבוד כמו שכתבנו לעיל **הַסְתֵּר**

דְּבַר מִנִּיּוֹהוּ הסתר את שכינה הנקראת דבר מהם שלא תתגלה ותאיר עליהם

וְעֲלִיּוֹהוּ אֲתָמֵר ועליהם נאמר (משלי ג) **וּכְסִילִים מְרִים קִלּוֹן שְׁאִינָם**

עוסקים בחכמת התורה ונקראים כסילים. **אֵלֵינוּ אֵינּוּן עִמֵּי הָאָרֶץ, בְּתֵר**

דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלֵי בְּהָאֵי כְבוֹד דְּאוֹרֵייתָא, וְאִיךְ אָמְרִין אלה

הם עמי הארץ שתמיהה רבה עליהם אחר שאינם משתדלים בעסק התורה וכבודה איך אומרים בתפילה **אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ. הָא אֵיהוּ לֵימָא לֹון** הרי יאמר להם השי"ת, **וְאִם אָב אָנִי אֵיהּ כְּבוֹדִי, אֵיהּ אֲשֶׁתְּדִלוּתָא דְלִכּוּן בְּאוֹרְיִיתָא, וּבְפְקוּדֵין דְיִלִּי, לְמַעַבְד צוּוּי** היכן היא השתדלותכם בתורה הקדושה ובמצוותיה כדי לקיים מצוותי שזהו כבודי שאני אומר ונעשה דברי, **דְמֵאן דְלֵא יָדַע בְּצוּוּיָהּ דְמֵאֲרִיָהּ, אִיךְ יַעֲבִיד לִיהּ** ומי שאינו עוסק בתורה ולא יודע המצוות איך יקיים אותם.

מעלת עסק התורה וקיום המצוות בעצמו וקבלה מחכמי ישראל

בַּר מְמַאן דְשָׁמַע מִחֲכָמִים וְעָבִיד לבד ממי שאע"פ שאינו עוסק בתורה יומם ולילה אבל הוא קובע עיתים לתורה ובא לשיעורי תורה לשמוע את ההלכות מפי חכמי התורה ומקיים אותם, **וְהָאִי אֵיהוּ דְקַבִּיל נַעֲשָׂה וְנִשְׁמַע** זהו שקיבל עליו נעשה ונשמע כמו שקיבלו ישראל בקבלת התורה, כי אע"פ שאינו יודע את טעמי המצוות לעומקם הוא הולך לשמוע את ההלכה ומקיים אותה. **וְעִם כָּל דָּא, מֵאן דְלֵא קַבִּיל מִמֵּאֲרִיָהּ, אֲלֵא מִשְׁלוּחֵיהּ, אֵיכָא אַפְרָשׁוּתָא** ועם כל זה יש הבדל גדול בין הלומד בעצמו ומתחכם בחכמת התורה שמקבל חכמתו בביהמ"ד מהקב"ה בעצמו המלמד תורה לעמו ישראל לבין מי ששומע משליחי קוב"ה שהם חכמי ישראל את מסקנת ההלכה לקיימה. **וְמֵאִי**